

Nova era u ljudskoj civilizaciji

- KINESKA INICIJATIVA *POJAS I PUT* :- **NOVI SVIJET NOVOG *PUTA SVILE***

HARLEY SCHLANGER: Dobar dan, ja sam Harley Schlanger iz Schillerovog Instituta. Dobro došli na ovoj tjednu internetsku konferenciju s Helgom Zepp-LaRouche, utemeljiteljicom Schillerovog Instituta i njegovom predsjednicom.

Došlo je do nevjerojatnih razvoja prilika prošli tjedan, počevši s nastavkom i završetkom 19. Nacionalnog kongresa komunističke partije Kine (KPK), koji je izložio apsolutno odvažnu stratešku perspektivu sljedećih 35 godina. Izlaganje je imalo vrlo slabu pokrivenost na Zapadu, no to je događaj koji će oblikovati ne samo prilike u Kini već globalno.

Helga, na samom početku, sam 19. Partijski kongres bio je nevjerojatan, izlažući ideju prekrasne Kine u stvaranju prekrasnog svijeta. Koji su vaši dojmovi?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Prije svega željela bih primijetiti činjenicu da su

Zapadni mediji, u svom nepokrivanju onog na što se ne žele fokusirati, potpuno smiješni. Glavnu pozornost pridali su činjenici da Xi Jinping nije predstavio nikakvog svog nasljednika. A dobio je glasove za daljnjih 5 godina, pa to očigledno nije glavna stvar. No ovaj Kongres predstavlja strateški pomak. U skladu je s Inicijativom *Pojas i put* i sasvim novim modelom međunarodnih odnosa koje je Kina razvila pod vodstvom predsjednika Xi Jinpinga, pa mislim da Zapad nije shvatio o čemu se tu radi. On je toliko „iza zavoja - [iza vugla!]“, što je više nego apsurdno.

Ja, naime mislim da je ono što je Xi Jinping postigao u pet godina svog predsjedništva do sada, u prošlih pet godina, uzevši određene probleme koje je Kina imala, kao što su korupcija, kao usporevanje gospodarstva, i razne druge probleme, bio ustvari veoma uspješan kod toga. I svi koji su bili u Kini i promatrali sve bez predrasuda, mogli su

zapaziti samo to - da je to dovelo do pučanstva koje je većim dijelom veoma zadovoljno; 83% ljudi potpuno su sretni glede rada vlade, i željela bih vidjeti Zapadnu zemlju koja ima takvu razinu odobravanja.

No na ovom 19. Nacionalnom kongresu nešto doista začuđujuće došlo je na vidjelo. Jer u trajanju više od tjedan dana Xi Jinping je konsolidirao partiju oko višestruke perspektive, pa bih željela razgovarati o njenim različitim vidovima. Prije svega, u nadolazeće tri godine, do 2020., cilj je eliminirati siromaštvo, i izdići preostala 42 milijuna ljudi koji trenutno u Kini žive u siromaštvu, iznad te razine. To se može usporediti sa sličnim brojem ljudi u SADu, osim što je Kina oko četiri puta brojnija od stanovništva SADA, a usporedivo je sa po prilici 120 milijuna siromašnih ljudi u Europskoj Uniji, koji su bili siromašni zadnjih 20 godina, a ništa se glede toga ne poduzima, i ne postoje nikakve perspektive eliminacije siromaštva u EUu. U sljedećem razdoblju, od 2020. do 2035., cilj je pretvoriti Kinu u umjereno prosperitetnu, funkcionalnu socijalističku zemlju, a zatim od 2035. do 2050. Kina bi trebala postati potpuno razvijena, u kulturnom skladu, napredna, demokratska, socijalistička zemlja koju krase ljepota.

Postoji i dodatni element. Prije svega, najviše me se dojmio fokus Xi Jinpinga, a također i drugih govornika, na svrhu svega ovog—poimence da se radi o poboljšanju života ljudi. Da bi ljudi mogli imati bolji život, sretniji život—što potpuno nedostaje u raspravama na Zapadu. Da je cilj politike da ljudi budu sretni! Sreća je neotuđivo pravo, koje je inače u Proglasu neovisnosti mladih Sjedinjenih Država.

No postoji i drugi vid toga. Xi Jinping govorio je, posebno u svojim zaključnim

primjedbama, o socijalističkom modelu s kineskim svojstvima u novoj eri. A cilj koji je vrlo izravno naznačio, bio je da će Kina preuzeti globalnu ulogu u stvaranju budućnosti ljepote cijelog čovječanstva. To je stvarno posebno! Da li je ikad ijedan političar Zapada imao viziju ostvariti ljepotu budućnosti za cijelo čovječanstvo? Morali biste se, mislim vratiti daleko da biste našli ljude koji su čak mislili u tom smislu; mislim stoga, da je Kina dala model međunarodnog vođenja vlade i međunarodnih odnosa na osnovi suverenosti, poštivanja društvenog modela druge zemlje, drugim riječima, neuplitanje; bez ikakvog pokušaja promijeniti sustav na Zapadni model ili na kineski vlastiti model, već poštivati suverenost druge zemlje. Mislim da je to nevjerojatna perspektiva, jer ako je gledate kroz dugi luk ljudske povijesti, to je inicijativa do koje se moralo doći u određenom času razvoja ljudskog roda. **Morao je** u određenom času doći netko i reći „mi smo svi dio ljudskog roda, a ljudski rod je jedno“ - Xi Jinping to stalno zove „zajednica u kojoj su svi dio zajedničke budućnosti čovječanstva“ - i imati viziju načina organiziranja naših poslova na ovom planetu, načina koji ima za cilj bolji život svih ljudi koji žive na ovom planetu. No oni na Zapadu naginju nerazumijevanju tog pojma. Naginju ili na zanemarivanje toga ili na izreku da je to propaganda, samo komunistička retorika; jer ne mogu zamisliti da bi to bila istina, budući su sami toliko nenaviknuti razmišljanju u tom smislu da im potpuno nedostaje moć rasuđivanja, da bi zamislili mogućnost postojanja političkog vođe koji razmišlja tim načinom.

Sasvim sam uvjeren da Xi Jinping **jest** čovjek na sliku Konfucija i da želi oblikovati svijet na način konfucijanskog sklada, a mislim da ljudi na Zapadu koji žele shvatiti o čemu se radi, ne bi smjeli to samo gurnuti na stranu, već stvarno nastojati shvatiti srž toga. Jer to

posjeduje strahovite mogućnosti za svo čovječanstvo, koje treba podržati i postati dio toga. Mislim da je važno da ljudi dostignu intelektualni integritet i sposobnost shvatiti o čemu on govori.

SCHLANGER: Bilo mi je vrlo zanimljivo njegovo praćenje traga razdoblja koje je nazvao „bijednim razdobljem Kine“, razdoblja Opijumskog rata, nastojanja Britanskog carstva prisiliti Kineze na uzimanje opijuma poslanog iz Britanije u Kinu. Time on naime jasno govori o izlasku iz imperijalnog sustava u sasvim novu eru.

ZEPP-LAROCHE: Da. Druga vrlo zapažljiva stvar, mislim, dok smo prolazili kroz dane ove partijske konferencije bili su napadi medija Zapada - bili su upravo nevjerojatni, protiv Kine, optužujući Kinu za nadolazeći krah, za dug Kine - dok u stvarnosti svaki dug koji je Kina preuzela ima pokriće u kapitalnoj imovini, jer su ulagali u stvarnu ekonomiju i infrastrukturu, i stoga u imovinu koja će ostati ako i dođe do kraha; za razliku od ulaganja Zapada u špekulacije, u (financijske) derivate koji su samo prividni [virtualni] i koji će nestati istog časa s nastupom kraha. Nastala je nevjerojatna baraža napada. Također i protiv predsjednika Xi Jinpinga - imali ste sasvim nerazumne usporedbe s raznim vrstama političkih likova; bilo je potpuno ludilo. A zamijetila sam i novi prizvuk samopouzdanja u načinu kako kineski mediji reagiraju na to. Prije svega samopuzdano su rekli da Zapad to *ne kuži*, ne razumiju Kinu, ni ne pokušavaju je razumijeti; što više kineski model je nadaleko superiorniji od Zapadnog modela. U prošlosti Kinezi su bili mnogo suzdržaniji i obuzdavali su se govoriti na taj način—no sad kad su nastupili ti napadi, rekli su: Pogledajte, 'kineski socijalistički model s kineskim svojstvima' pokazuje nevjerojatne

uspjehe, dok na Zapadu vlada kaos. Pogotovo ako gledate na EU, ili na Zapad koji pokušavaju izvoziti svoj model zapadne demokracije i ljudskih prava. A zatim kažu, ti ljudi na Zapadu koji tako govore, očigledno ne žele da Kina uspije, te misle da Kina radi kako treba samo kad se podvrgne vrednotama Zapada - no kad se razvija onda je gledaju kao na opasnost svom svjetskom poretku. A to je sasvim smiješno, kažu, pa stoga, budući je Zapad u raspadu i upliv medija Zapada se polako gubi, čovjek može jednostavno ignorirati što zapadni mediji govore. A to je novi zvuk, i meni je to jako drago, jer upravo je izašla anketa u SADu gdje su našli da kod Amerikanaca 57%, više od polovice ljudi ne vjeruju ni riječi iz 'mainstream' medija. To je vrlo značajno, jer očigledno upliv tih medija se smanjuje; oni su sve preuveličavali; pokušali su se pretvarati da oni kontroliraju sve, uključujući i način kako ljudi trebaju tumačiti demokratske izbore u SADu. No oni su to popušili, i mislim da je došao povratni udarac, i mislim da to stvara vrlo zanimljive nove prilike. Glede Kine, mislim da bi ljudi morali proučiti govore Xi Jinpinga. Postoji isto tako vrlo zanimljiv, novi dokumentarac u tri dijela na CGTN TVu [Kineskoj globalnoj televizijskoj mreži] o Xi Jinpingu, koju ljudi koji žele shvatiti tog čovjeka trebaju pogledati. [„Kina: Xi-jevo vrijeme“]. Ljudi trebaju proučiti njegove govore—što sam ja godinama činila i bila veoma impresionirana činjenicom da on uvijek stavlja jak naglasak na tradicionalnu kinesku kulturu; on također zna najbolja razdoblja kultura drugih zemalja. Kad putuje uvijek ističe najbolje doprinose druge kulture, što je, mislim, neobično važno. Isto tako veoma naglašava ljepotu, i znanstveni duh - hoću reći on je „čovjek Renesanse“! A mislim da nismo navikli imati ljude Renesanse već dugo vremena. Moj muž je jedan od tih, no oni su rijetka vrsta. No mislim da

ljudi imaju mnogo toga otkriti ako se zaokupe upoznavanjem Xi Jinpinga.

SCHLANGER: Našao sam još jednu vrlo zanimljivu stvar, u oprečnosti s besmislicama u medijima o Xi Jinpingu osobno, i o usmjerenju Kine, a to je telefonski poziv predsjednika Trumpa Xi Jinpingu odmah nakon Kongresa, kad mu je čestitao i govorio o njegovom „uzdignuću“, to jest njegovom ponovnom izboru, u pozitivnom smislu.

ZEPP-LAROCHE: Vrlo je zanimljivo: predsjednik Trump će biti u pratnji

djelatnostima Schillerovog Instituta, vjerojatno znaju da smo mi vodili kampanje u SADu od 2014.g. o ideji da SAD trebaju u cijelosti surađivati u Novom putu svile, u Inicijativi *Pojas i put*, te mislim da će to biti na dnevnom redu. Vrlo sam sigurna da kineska vlada, a Xi Jinping posebno, nakon dostignuća na 19. Partijskom zasjedanju, neće propustiti ovu priliku i dat će Trumpu priliku, koji je razvidno u veoma teškom položaju. Američka infrastruktura je u groznim prilikama; SAD imaju samo 150 km pruge veoma brzih vlakova, negdje između New Yorka i Bostona; a to se

treba usporediti s više od 20,000 km sustava vrlo brzih vlakova u Kini. A Kina želi obuhvatiti sve glavne gradove Kine i povezati ih sustavom vrlo brzih vlakova do 2020., kroz tri godine, te će onda imati 50,000 km pruge vrlo brzih vlakova. Predlagali smo već kroz duže vrijeme sada, da SAD trebaju sličan sustav vrlo brzih vlakova kojim bi spojili Istočnu obalu, Zapadnu obalu te možda izgraditi neke nove gradove u unutrašnjosti SADa; no SAD bi mogle imati isto tako 50,000 km ili 35,000 milja brzih vlakova, i u tome leži područje suradnje u ulaganja u infrastrukturu. S druge strane su američki poslovni ljudi i američke tvrtke koji ulažu u mnoge i mnoge projekte uzduž Inicijative *Pojas i put* u

Aziji, u Latinskoj Americi, i u Africi. Mislim da je na vidiku sasvim nova razina međunarodne suradnje. Te, ako dođe do toga, što ne mogu sa sigurnošću predvidjeti, no to je očigledna izravna mogućnost - ako dođe do toga uz

Novinski članak s Helgom Zepp-Larouche, čestom gošćicom u kineskim medijima, ovdje u ChinaDaily.com.cn

veoma velike delegacije američkih poslovnih ljudi. Sigurna sam, da će se raspravljati u Japanu i također u Kini, o zamašnim japansko-kineskim ulaganjima u američku infrastrukturu. Naše pak gledateljstvo, i oni koji su upoznati s

činjenicu da predsjednik Trump ima sklonosti poboljšati odnose s Rusijom, što je nedavno napomenuo u radio intervjuu, te ako su tri zemlje, SAD, Kina i Rusija u mogućnosti pronaći način suradnje, puna sam optimizma da će to predstavljati novu eru civilizacije. Pa ako predsjednik Trump krene u tom smjeru - već sam to govorila ranije, izlažući vlastitu glavu i stavljajući svoju reputaciju na pladanj - predsjednik Trump ima potencijala postati jedan od najvećih predsjednika u povijesti SADa. Mnoge će ljude šokirati što ja to kažem, no svaki čovjek koji nije potpuni slaboumnik, morao bi biti sretan ako tri najveće svjetske nuklearne sile postignu razumijevanje i suradnju - i uz „win-win“ ponudu, nova će era koju Kina nudi, mogućnost nadvladati zauvijek geopolitiku je na obzoru. Većina ljudi nema takve predodžbe, nema ideje da je ta mogućnost sasvim nove ere civilizacije pred nama. Zamoljela bih sve naše gledatelje - ne da mi vjeruju, jer stvar nije u tome - da sami za sebe istražuju. Jer to je jedna od, na njemačkom bi rekli {„Sternstunden der Menschheit“}-jedan od onih „zvjezdama blagoslovljenih“ trenutaka, ili odlučujući trenutci za ljudski rod. U određenom smislu to je različito, no ima u sebi nevjerojatno obećanje kao ono koje je bilo kod pada Berlinskog zida, jer to je bio jedan od tih „zvjezdama blagoslovljenih“ trenutaka za ljudski rod, koji je kao što sad retrospektivno znamo bio propušten, jer je umarširala geopolitika: George Bush stariji, Thatcher i Mitterand, oni svi su bili odlučni spriječiti uvođenje nove ere. No ovaj put na rubu smo, u predvečerje ili možda pred zoru izlaza sunca nove ere, mnogo jačim načinom, jer je to već stvarnost u oko 100 nacija. Ljudi moraju stvarno shvatiti da je ovo jedan „*Punctum saliens*“ - kao što bi Friedrich Schiller rekao, u povijesti, gdje cjelokupni smjer drame ljudske povijesti može (s)krenuti u sasvim novi

kolosjek, u novi smjer. Vrlo smo blizu toga, jer jedino što nedostaje je Zapad i njegovo poimanje i prihvaćanje toga.

SCHLANGER: Nije, dakle, slučajno da su isti mediji koji napadaju predsjednika Xija i napadaju kineski model, iza „Rusija-gate-a“. Neprekidna nastojanja u tisku da pronađu neoboriv dokaz kojim bi srušili Trumpa, tu su čitavi novi nizovi članaka o 25. Amandmanu [opoziv predsjednika zbog neubrojivosti] - no dogodilo se nešto prošli tjedan, što predstavlja djelomično dio onog što smo mi činili objavljivanjem *Dosjea 'Mueller'*, a također i djelovanja nekih republikanaca u Kongresu i njihovo progonjenje autora „seks dosjea“ protiv Trumpa. Kao što vi Helga znate, ispalo je da su kampanja Hillary Clinton i Nacionalni kongres demokrata (DNC) financirali 'seks memorandum' Fusion GPSa/Christophera Steelea. To je razvidno preokrenulo stvari naopačke, zar ne?

ZEPP-LAROCHE: Pa, upravo takva vrsta događaja bila je za očekivati, no sad je stvar izašla na vidjelo i mislim da je to pljuska u lice Hillary Clinton i cijelog DNCA, jer su lagali. Znali su da je to laž. Koristili su stranu (britansku) obavještajnu službu protiv vlastitog izabranog predsjednika. Mislim da će biti veoma velikih posljedica, i mislim da je odabir trenutka veoma dobar što priča izlazi sada, jer dovodi cijelu 'Rusija-gate' do konačne crte, što je već započelo s VIPSovim [Veterani obavještajaca profesionalaca za zdrav razum] izvješćem. To oslobađa Trumpa za njegov dolazeći službeni put.

No još jedna točka o kojoj je, mislim, vrijedno razmisliti, a to je - svi Europljani vjeruju u to [u tu namještaljku], i priklonili su se toj priči kao 100% istinitoj, pa i sada govore, da je to dokaz da će Rusija manipulirati europskim izborima, i slično. No ja

mislim da bi ljudi trebali razmisliti o cijeloj toj stvari, i stvarno shvatiti, što je Britansko carstvo, što je taj aparat - zovu ga neki „duboka država“, no ja mislim to je stvarno, u temelju stara paradigma geopolitičkog razmišljanja financijskog Zapadnog sustava koji se bori za veliki profit, te oni brane svoje interese povlaštene klase; u potpunoj suprotnosti s novim sustavom, novim modelom, novom paradigmom, čiji je cilj opće dobro naroda, i bolji i sretniji život za svakoga na ovom planetu.

SCHLANGER: Također to predsjedniku Trumpu daje veću vjerodostojnost koju su mu mediji pokušavali potkresati, jer je od početka inzistirao da tu nema nikakve priče, da je to prijevorni pokušaj omalovažiti njegove stavove. Primio sam u međuvremenu e-mail od osobe koja je pitala da li biste mogli govoriti o značaju katalonskog separatističkog pokreta, u vrtlogu borbe stare paradigme s novom; mislim, naime, postoji velika pomutnja o tome što bi to predstavljalo, dolazeći dijelom od same EU. Što se krije iza toga, zašto se to događa?

ZEPP-LAROCHE: Prije svega mislim da je razvoj događaja oko Katalonije također posljedica neokonzervativne/-neoliberalne paradigme. Naime u Španjolskoj, kao i u Grčkoj, Italiji i Portugalu, svima je njima Trojka nametnula apsolutno brutalno stiskanje kajiša. Španjolska, unatoč činjenici da su je napustili mnogi mladi ljudi, kao i kvalificirani radnici, još uvijek ima stopu nezaposlenosti mladih ljudi, mislim do oko 60% mladih koji ili nemaju posla, niti su u školama, što znači da nemaju budućnosti! To je pogodilo čitavu Španjolsku i jedan talijanski član Europskog parlamenta po imenu Marco Zanni točno je izjavio, da je borba Katalonaca i španjolske savezne vlade borba siromašnih i siromašnjih. Mislim, dakle, da je baš to

pokrenulo nevoljkost Katalanaca da nastave plaćati saveznu vladu - te je prema tome sveopća politika Trojke povlači okidače. Kao i Brexit, ili pobjeda predsjednika Trumpa, ili „ne“ na referendumu u Italiji, ili nedavni rezultati izbora u Austriji i Češkoj republici—svi su oni odraz nezadovoljstva stanovništva s neoliberalnom ekonomskom politikom. No tu su i druga obilježja. Jasno da je krivo zahtjevanje Katalonaca za neovisnost jer to se protivi ustavu, i ne možemo dopustiti „Europu regija“, jer to je plan ne samo federalističkog pokreta Coudenhove-Kalergija Pan-europske Unije, tj. Britanaca koji aktivno i otvoreno podržavaju Kataloniju u svojim novinama, jer im je želja uništenje države nacije. Pa kad imate 50 ili 100 malih, regionalnih zasebnih jedinica, koje su sve „neovisne“, i usporedite ih s nadnacionalnom institucijom EUa, razvidno je da one neće imati nikakvu moć i stoga neće moći obraniti opće dobro. Značenje pojave države nacije bilo je da je to jedina institucija koja, napose u razdoblju krize, brani opće dobro naroda, a ne privatne interese. To je stoga njen značaj. No tu je i još druga stvar na koju, mislim, predsjednik Putin Rusije ukazuje. Rekao je: Zapad jako naglašava naturanje demokracije, a razvili su dvostruke norme. Demokracija i neovisnost za Kosovo je u redu, no sad ih je to uhvatilo u proturječnost, jer ako se ista stvar dogodi u vladi koja je pro-EU kao što je vlada premijera Rajoya [Španjolska], onda očito postoji proturječnost, jer ne postoji dobro rješenje. Ako Katalonci, naime, objave neovisnost, a Rajoy je dopusti, to je prijetnja integritetu španjolske države, te on to ne može učiniti. U drugu ruku, ako pokuša ugušiti pokret masa na ulicama - a bilo ih je stotine tisuća na ulicama Barcelone a vjerojatno će ih ponovno biti sljedećih dana - pa ako uporabi vojna sredstva ili policijsku silu, to je užasno glede svih

vrednota koje bi EU morala predstavljati, kao demokracija i ljudska prava i slično tome. To je dakle proturječje za koje nema rješenja unutar tog sustava. No mi smo rekli, veoma jasno, da je jedini način koji će popraviti te prilike, da Španjolska preuzme ulogu čvorišta u Novom putu svile, što Rajoy već želi da Španjolska učini - jer samo ako potpuno razvijete Iberijski poluotok kao dio Inicijative *Pojas i put* moći ćete nadvladati napetosti između različitih španjolskih provincija; i osim toga, vođa Baskijske regije također već podržava Katalonce, te u tome leži ogromna eksplozivna sila.

Tu je i još jedan vid o kojem treba razgovarati, a to je da je u Španjolskoj objavljen dosje, koji još nismo uspjeli bolje pregledati, no on spominje da katalanski pokret neovisnosti podupiru Šoroš, ukrajinska Majdanske sile i [Gene] Sharp, koji je autor cjelokupne „obojene revolucije“ koja dolazi iz Oxforda i Cambridgea - to je onda velika stvar i to se sve treba istražiti i pogledati. Jer George Šoroš je glavna snaga iza mnogih obojenih revolucija, uključujući i SAD. Odgovor je stoga, razvidno, Inicijativa *Pojas i put*, Novi put svile, uzajamni razvoj za sve, a poslije toga se može naći rješenje. U tom svjetlu mislim da je veoma pozitivno što se kineski MVP Wang Yi upravo susreo s ukrajinskim kolegom

[Pavlom Klimkinom] te su Ukrajina i Kina rekli da žele vrlo usko surađivati u Inicijativi *Pojas i put*. Ponovno to smo mi govorili godinu dana: Jedini način rješenja ukrajinske krize - gdje je zapad Ukrajine orijentiran zapadno, katolički; a istočni dio je pravoslavni, orijentiran prema Rusiji - jedini način postizanja jedinstva Ukrajine je ako Europski kopneni most, Novi put svile bude pod izgradnjom od Atlantika do Pacifika, i time dođe do više razine suradnje, koja će onda riješiti sve ove sukobe. To je veoma obećavajući razvoj događaja.

SCHLANGER: Kao što vaš muž uvijek kaže, „kad ste suočeni s dva loša odabira, uvijek odaberite treći“. To onda vidimo kod Španjolske i općenito glede Inicijative *Pojas i put*.

Helga, sljedeći tjedan kad se ponovno sastanemo na internetskoj konferenciji, bit će uoči Trumpove posjete Aziji, a posebno pred njegov sastanak s Xi Jinpingom [u Pekingu]. Vaše zadnje riječi savjeta predsjedniku Trumpu?

ZEPP-LAROCHE: Mislim, optimistična sam u pogledu predsjednika Trumpa kao mudrog poslovnog čovjeka. On postaje dobar predsjednik te će stoga apsolutno raspoznati nevjerojatan potencijal, ne samo za američke poslovne interese, već za SAD da postanu veličanstveni dio veće cjeline.

Vidi - Internetska konferencija s Helgom Zepp-Larouche: [engleski]
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2017/2017_40-49/2017-43/pdf/03-08_4443.pdf

27. listopad 2017.